turde kaste dem bort, fordi der var enkelte Steder i dem, jeg ikke kunde bruge, men det, at jeg er bleven Kristen, hænger saa nøje sammen med mit Syn paa det menneskelige, saa naar man kunde bevise mig, at Kristendommen kom det menneskelige for nær, kunde jeg ikke være Kristen. Ja kunde man blot bevise, at Kristendommen ikke undte Mand og Kvinde lige Menneskeret, tror jeg heller ikke, at jeg kunde gaa ind derpaa, men det kan man ikke, fordi det er historisk vitterligt, at Kvindens Befrielse her paa Jorden netop er kommen med Kristendommen, ligesom det er den, der har bragt Frelsen for det hele Menneskeliv.

Ja, vi er jo Kristne, fordi vi elske vort Liv og føle, at det trænger til Frelse, og at vi ikke selv kan hjælpe det ud af det onde. Derfor har vi taget imod vor Herre og Frelser, fordi han elsker det menneskelige, og vil udfri det af alt det onde, som ikke hører det til, da det er skabt af en god Gud. Vi tro, at al dets Elendighed, al dets Adsplittelse og Taagethed, al Forrykkelse af dets Forhold, al dets Afmagt, al den Standsning, der er indtraadt i det, udspringer fra det store Syndefald, som skete i Tidernes Begyndelse, og som hører til Menneskeslægtens ældste Minder. Og dertil henfører jeg saaledes ogsaa det, at Kvindens Stilling ligeoverfor Manden ikke den Dag i Dag er, som den egentlig skulde være, og naar jeg gjør det, saa er det i god Overensstemmelse med den hellige Skrift. Der fortælles i første Mosebog i Historien om Skabelsen, at da Gud skred til at skabe Kvinden efter Manden, sagde han: Lad os give ham en Medhjælp til at være hos ham! Ja, der tales her ikke om nogen Underordning, ikke om en Herre og en Tjenerinde, der tales blot om en Medhjælp til at være hos ham, en blivende Medhjælp, en, der helt kan dele Livet med ham og hjælpe ham i alt. Og dertil synes mig maa den ligestillede være den bedste, ligesom ogsaa det aabenbart laa i Adams Ord, da han første Gang saa Kvinden, at her fandt han sin Lige, sin Mage. Der findes i alt Fald ikke her et eneste Ord om Kvindens Underordning under Manden, og ganske vist kommer det snart; men det er først *efter* Syndefaldet, der hvor Gud taler til Menneskene om den Nød, som nu kommer over deres Liv, hvor han forkynder, hvad der vil blive Syndens Følger og saa siger til Kvinden: Din Hu skal staa til din Mand, men han skal herske over dig.